

Finnish
62-1209

HERRAN MUISTAMINEN

Remembering The Lord

09.12.1962
Jeffersonville, Indiana, USA

tekijä
William Marrion Branham

Tätä kirjaa saa vapaasti jakaa ja monistaa ei-kaupallisiin tarkoituksiin. Tämä
lisenssi on yleinen ei-kaupallinen, ei johdannaisia teoksia käsittävä lisenssi.
Lisätietoja saa osoitteesta www.biblebelievers.org/messagehub.

HERRAN MUISTAMINEN

1. Kiitos sinulle, veli Neville. Olen niin iloinen ollessani täällä, veli Neville, ja että minulla jälleen on tilaisuus istua näissä Taivaallisissa paikoissa, Kristuksessa Jeesuksessa. Ja väenpaljous ei koskaan vaivaa minua, se aina innostaa minua, tiedättehän, tunnen olevani enemmän kotonani, kun on vain muutamia, koska se on mitä uskon Seurakunnan olevan. Kyllä, minulla on sille Kirjoitus, jossa sanotaan, “Älä pelkää pieni Lauma, teidän Isänne hyvä tahto on antaa teille Valtakunta.” Ja haluan... Se on tuo pieni Lauma johon haluan olla luettu tuonapäivänä, haluan olla yksi siitä jolle Hän sanoi, “Älä pelkää.” Ja olemme hyvin onnelliset siitä etuoikeudesta joka meillä on tulla tänne tänään.

2. En tullut tarkoituksella puhua. Vain muutama hetki sitten joku tuli ovelle, ollessani tutkistelemassa, valmistaessani sisältöä joillekin teksteille, joita haluan nyt heti käyttää tulossaolevissa kokouksissa Phoenixissa ja Tucsonissa ja siellä seudulla. Olin juuri tulossa todella Hengen ruokkimaksi, tiedättehän, Jumalan hyvistä asioista, koskien aihetta Lopullinen. Ja vaimoni tuli sanomaan että joku oli tullut tapaamaan minua, enkä saanut sitä aivan oikein, ja jälkeinpäin hän sanoi, “Aiotko mennä kirkkoon tänä iltana?”

3. Ja minä sanoin, “Luulen niin.” Ja menin edelleen yrittäen pysytellä siinä hengessä mitä olin tekemässä. Ja vaimoni tuli takaisin ja sanoi että joku sairastulisi rukoiltavaksi. Itinä sanoin, “Hyvä on sitten, menen kirkkoon joka tapauksessa ja rukoilen sairaiden puolesta. Minä aina kun... Tiedättehän, nuo asiat ovat... meidän pitäisi piiristä heidän tykönsä niin pian kuin mahdollista, kun ihmiset ovat sairaita ja tarvitsevat apua. Kuka tahansa on ollut sairastietää kuinka arvostaa ja tietää mitä merkitsee olla parantunut Jumalan suurella parantavalla voimalla. Ja kuinka ihmeellinen asia se onkaan, mikä etuoikeus.

4. Nyt tulevana sunnuntaina, jos Herra suo, eikä veli Nevilillä eikä kellään heistä ole mitään erikoista, ajattelin ensi sunnuntai aamuna tuovani Joulusanomani ihmisille, koska jotkut heistä tulevat kaukaa, tiedättehän, kuten Georgiasta ja eri paikoista ja se antaa heille tilaisuuden päästä ajoissa takaisin kotiin tekemään Joulustoksensa ja muut asiansa.

5. Ja Billy tuli juuri ja sanoi että sisarellani Deloreksella on ensi sunnuntai iltana juuri ennen kokousta jonkinlainen pieni... pieniä lahjoja lapsille ja pieni ohjelma täällä, tiedättehän, pieni Joulunäytelmä jonka he haluavat pitää ennen kokouksen alkua. Ja minä sanoin, “Hyvä on, se olisi ensi sunnuntai iltana, eikö niin?”

Hän sanoi, “Kyllä.”

Minä sanoin, “Silloin se ei yhtään häiritse.”

6. Katsokaahan, ensi tiistaina on Jouluaatto...tai ensi tiistaista viikon kuluttua on Joulukuu. Niinpä se aiheuttaisi painetta ihmisille, näettehän, ja heidän täytyisi mennä takaisin kotiin Jouluaattona ja maanantaina, joten ajattelin että minä... Kyllä, siihen on kaksi viikkoa. Se on totta, kaksi viikkoa. Niinpä ajattelin että tulisin tänä iltana ja antaisin ihmisten tietää siitä, jos Herra suo ja veli Nevillellä ei ole mitään erikoista. Haluan tavallisesti antaa seurakunnalle Joulusanomani, ja Pääsiäissanomani ja mitä tahansa Herra panee sydämelleni annettavaksi. Ja ensi sunnuntaina, jos Herra suo, ensi sunnuntai aamuna annan...

7. Ja syy miksi teen sen aamulla, enkä illalla, on että ihmiset tulevat kaukaa ja siten heillä on iltapäivä aikaa matkustaa takaisin kotiin, näettehän. Minä mieluummin pitäisin sen illalla, mielestäni ilta on paljon parempi. Minä pidän iltakokouksesta, kun aurinko laskee, siinä on jotakin. Se oli Jumala joka Eedenin puutarhassa tuli Adamin tykö illan viiletessä ja puhui Adamille. Näettehän, pidän iltakokouksesta. Mutta riippuen olosuhteista täällä, olisi parempi että minulla olisi se aamulla, niin että ihmiset pääsevät lähtemään ajoissa.

8. Ja olen kiitollinen siitä että tätä Tabernaakkelia laajennetaan täällä, niin että enemmän tilaa saadaan lisättyä siihen. Kaiken kiistan ja hälinän jälkeen me lopulta saimme luvan siihen joka tapauksessa. Tiedättehän, vanhalla veli Bosworthilla oli tavallisesti huumorintajua, hän sanoi, "Lapsi joka huutaa äänekkäämmin saa eniten huomiota." Ja niin se paljon on, tiedättehän, ja uskon että se kannattaa meidän huutaa hieman silloin tällöin, ettekö tekin ajattele niin?

9. Ja haluan kiittää veli Anthonyä ja hänen kumppaneitaan täällä tuosta ihanasta musiikista. Kävelin juuri sisälle ja kuulin sen. Ja tiedätekö, nuo instrumentit ovat trumpetteja. Ja haluan yhden lapsistani, vähintään yhden heistä, soittavan trumpettia... näitä puhallin instrumentteja.

10. Becky aloitti pianon soiton, mutta hän on tuollaisessa pienessä teini-ikä vaiheessa, tiedättehän, ja nyt hän haluaisi lopettaa sen. Ja kun hän aloitti, tuo opettaja sanoi että heidän täytyisi aloittaa suositusta musiikista... en nyt tarkoita... tiedättehän mitä tarkoitan, alkusoitoista ja niin edelleen, klassillisesta musiikista, voidakseen saada siihen mukaan uskonnollisen musiikin. Ja nyt kun hän tulee ylemmälle tasolle siinä, hän vain ajattelee että lopettaisi sen. Ja minä... lapset ovat ongelma. Ja joka tapauksessa, sen täytyy olla Jumalan kutsu, alunpitäen. Uskon hänen sisarensa Saaran voittavan hänet, vaikkei hänellä koskaan ole ollut yhtään oppituntia. Niinpä sitten Jumalan kutsumus on parempi kun on sen kaltainen lahja.

11. Mutta minä pidän trumpetista. Muistan kun he vihkivät tämän tabernaakkelin täällä, soivat trumpetit täällä ulkona puoli päivää, "Ristin juurella missä Pelastajani kuoli, siellä armahdusta synneistäni itkin, siellä sydämeeni Verta käytettiin," kun minä olin panemassa saamaani tekstiä sinne kulmakiveen.

12. Ja muistan eräänä iltana Kolminaisuuden Methodistikirkossa, kun vanha Tohtori Morrison... Monet teistä jotka elitte silloin minun aikamani, muistavat Tohtori Morri-Bonin, vanhan pyhitetyn miehen. Asbury menetti yhden suurimmista miehistä sitten As-buryn jälkeen, kun he menettivät Tohtori Morrisonin omalla ajallaan, tuon jumalisen vanhan miehen. Ja rakastin aina kuulla hänen saarnaavan. Ja menin sinne Kolminaisuuden Methodistikirkkoon kuullakseni häntä. Ja tuona iltana kaksi poikaa astui sinne pienelle parvelle juuri kun vaimoni ja minä olimme kävelemässä sisälle ja he pitivät noita trumpetteja ilmassa sillä tavalla ja soittivat, "Ristin juurella missä Pelastajani kuoli!" Tuon suuren ristin siellä huipulla pyöriessä ympäri. Minä vain seisoin siellä kadulla kuunnellen, käteni kohotettuinailmaan, alkaen ääneen ylistää Jumalaa. En voinut sille mitään.

13. Se on jonkinlainen mielenliikutus uudestisyntyneen Kristityn sisimmässä, niin että kun se sykkii, jotakin täytyy tapahtua, siinä kaikki. Oi, minä... Ei ole mitään entisajan Kristityn kokemuksen kaltaista! Minä en vaihtaisi kokemustani mihinkään, en vaihtaisi sitä mihinkään maailman rikkauksiin, en koko maailmaan, enkä koko aurinkokuntaan, kaikkea sitä mitä Jeesus on Itse minulle opettanut.

14. Siellä joukossamme istuu eräs mies, joka joka kerta katsoessani sinne taakse saa sydämeni hypähtämään. Se on mies jonka näin toisena iltana ottavan ehtoollista, joka kävelee kainalosauvoilla. Onko kukaan koskaan sanonut sinulle että näytät aivan Oral Robertsilta? Sanon teille, että joka kerta kun minä... kuinka monet...lähes kaikki teistä olette nähneet Oral Robertsin. Jos hän ei näytäkin aivan Oral Robertsilta! Satuvin vain katsomaan sinne taakse. Ja uskon että hän on vähän suurempi mies kuin Oral. Mutta vain nähdä kuinka hän kampaa hiuksensa, hänen otsansa ja kasvopiirteensä ja on aina jotenkin arvokkaan näköinen, istuen aivankuin Oral. Ja niinpä minä aina ajattelen, "Veli Oralko?" Hän näyttää aivan häneltä.

15. Veli Oral on nyt aloittamassa siellä jonkinlaista Raamattukoulua tai jotakin, uskoisin. Kuulin siitä juuri eräänä päivänä. (Mitä?) Yliopistoa. Kyllä. Veli Carl Williams on yksi hänen absoluuteistaan siinä, en oikein tiedä mikä se nyt on.

16. Muistakaa nyt, sunnuntaina, jos Herra suo, minulla on Joulusanoma. Ja sitten olen kiitollinen että työt Tabernaakkelissa on aloitettu. Ja toivon että tämä ei lisää vain lukumäärää, vaan että se lisää sitä armoa jonka Jumala suo seurakunnallemme, liikkeellemme, tai, ei liikkeelle, vaan seurakunnallemme ollessamme kokoontuneet yhteen. Me rakastamme sitä.

17. Ja haluan vain sanoa tämän. En tule ottamaan paljon aikaa. Minulla on monia asioita joita minun tulisi sanoa, mutta en sano, se veisi liian paljon aikaa. Mutta haluaisin sanoa, se on jotakin mitä en voi sanoa. On asioita (jokainen ymmärtää sen) joita tiedätte, ja se on Herran Nimessä, mutta kuitenkin te ette voi sanoa sitä. Näettehän, teidän täytyy pitää se täkänänne. Ymmärrätekö? Mutta eräs tietty tapahtuma on tulossa ja on ollut jo jonkin aikaa, joka on valmiina tapahtumaan, josta olen ollut levoton, tarkatessani Pyhän Hengen liikkuvan ihmisten keskuudessa tuohon pisteeseen, heidän tietämättä siitä mitään, näettehän, mutta nähdä Pyhän Hengen liikkuvan siihen - tulen paljastamaan sen, jos Herra suo, jonakin sopivana aikana. Muistakaa nyt, se osoittaa Jumalan heidän keskuudessaan.

18. Niinkuin joku, kyllä, uskon että se oli veli Neville joka jokin aika sitten sanoi että, "Jumala olisi lukematta epäjärjertystä joukossamme, tai väärinkäyttäytymistämme Hänen silmissään." Niin että kun näkijä meni katsomaan Israelia ja voi luonnollisin silmin nähdä kuinka se oli epäjärjestyksessä ja kuinka he olivat tehneet väärin ja heidät pitäisi kirotta. Mutta mitä piispalta jäi näkemättä oli lyöty Kallio ja Vaskikäärme, näettekö, joka toi sovituksen. Niinpä kun Bileam katsoi Israelia, hän näki syyn kirotta heitä. Näettekö? Mutta kun Jumala katsoi heitä, Hän näki sovituksen. Hän sanoi, "Sinä olet kuin unicorn." (unicorn = yksisarvinen tarueläin - suom. huom.) Aamen. "Kuka tahtois panna mitään sinun tiellesi? Kuinka jumalaiset, kuinka vanhurskaat ovatkaan sinun telttasi!" Sillä tavalla Jumala näki heidät. Näettekö? Ei niinkuin ihmiset näkivät heidät, ei niinkuin suuret arvohenkiöt näkivät heidät, vaan niinkuin Hän näki heidät.

19. Ja, Oi Jumala, suo sen olla minun osani! Olkoon se minun osani, sillä minulla ei itsessäni ole mitään mitä voisin vaatia. "Mitään käsissäni en tuo, vain yksinkertaisesti ristissäsi kiinni riipun." Näettekö, se on kaikki mitä meillä on.

20. No niin, tämä on rukouskokous ilta, tai ei rukouskokousilta, vaan tämä on jonkinlainen evankelistinen ryhmä täällä. Me haluamme asettaa Sanan paikalleen. Ja ehkä haluaisin puhua teille tänä iltana muutamia minuiteja. Monet teistä jotka haluatte avata Kirjoituksen... No niin, tiedätekö, se on outoa, mutta se avautui aivan tarkalleen siitä tekstistä josta aioin lukea. Kyllä vaan, Se on outoa. Se oli 1. Korinttolaiten 11. luku ja olen kirjoittanut tänne

ei karehdi. Rakkaus ei ylpeile. Rakkaus ei käyttäydy so pimattomasti. Rakkaus on aina hellä, suloinen, anteeksiantavainen, ystävällinen. Ei väliä kuinka katkeria toiset ovat, rakkaus pysyy omana itsenään. Rakkaus on armon lopullisuus. Rakkaus on Jumalan lopullisuus meille. Sen jälkeen kun kaikki lahjat ja asiat ovat hävinneet pois, meidän profetiamme, meidän kielilläpuhumisemme, meidä tulkintamme, kaikki mitä me koskaan olemme tehneet, tai mitä tahansa, kun rakkaus tulee sisälle, se on lopullinen. Se on yli kaiken, koska Kaikki muut pettävät. Se on Ylimmän Oike uden päätös. Se on Kiinnityspaalu. Se on Pohjantähti joka pitää merimiehet suunnassa. Se on Kompassi joka opastaa meitä. Rakkaus on lopullinen. Muistakaamme sitä kun melaulamme, "Minä Rakastan Häntä."

Minä rakastan Häntä, minä rakastan Häntä

Koska Hän ensin rakasti mua

Ja osti pelastukseni

Puul' Golgatan.

Minä rakastan Häntä, minä rakastan Häntä

Koska Hän ensin...(Muistakaa nyt, Hän rakasti minua ja antoi Poikansa.)

Ja osti pelastukseni

Puul' Golgatan.

103. Nyt, sisaremmme soittaessa tätä laulua meille, (Veli Branham alkaa hyräillä, "Minä rakastan Häntä.") ottakaamme nyt kaikki pois sydämistämme kanssakäymisen sulaisuudessa istuessamme yhdessä Taivaallisissa paikoissa Kristuksessa. Ja muistakaa, Jumalan Sana sanoo niin. Minä olen Hänen palvelijansa. Hän on täällä. Puristakaamme sitten kättä jonkun kanssa ja sanokaamme, "Jumala siunatkoon sinua, veli." Jos joku on vihollisenne, nouskaa ja menkää hänen tykönsä, näettehän, "Jumala siunatkoon sinua, veli," kun laulamme tämän kuoron uudestaan ja puristamme käsiä toistemme kanssa, Ettekö tahtois tehdä sitä nyt, todella suloisesti Hengessä. lauletaan kuoro, "Minä rakastan Häntä." veli Branham puristaa käsiä.) Nyt kätemme ylhäällä. Muistakaa Jeesusta! (Sama kuoro lauletaan uudestaan.)

104. Kumartakaamme nyt päämme ja hyräilkäämme se. (Veli Branham alkaa hyräillä "Minä rakastan Häntä.")

105. Nyt kun sisaremmme soittaa suloisesti ja pehmeästi, tulen pyytämään hyvää veljeämme, veli Neville - onko sinulla jotakin mitä haluat sanoa? Tulen pyytämään veli Collinsia siellä takana, uskollista veljeämme täällä seurassamme, jos hän lähettäisi meidät pois rukouksessa. Kumartaessamme päämme - veli Collins. (Veli Collins rukoilee.)

välikkappaleena, palvelukseksi Sinua minne taliansa Sinä hänet kutsut. Me rukoilemme, Jumala, että Sinä siunaisit häntä.

98. Jumala, tämä suuri oikeudenkäynti jonka lävitse juuri olemme tulleet ja nämä luo-etut jotka seisovat rinnallani ja tämä seurakunta joka rukoi puolestani - ja lopulta voitto tuli. Oi Jumala, minä rukoilen heidän puolestaan. Minä muistan heitä, ja olen varma että myös Sinä teet niin.

99. Me muistamme siunauksia, jota Sinä olet ollut meille. Ja me muistamme Sinun Sanaasi, että Sinä et koskaan jätä etkä hylkää meitä. Vanhentumisella ei ole mitään tekemistä asian kanssa, Sinä yhä muistat meitä, kun maailmaa ei enää ole ja aika on sulautunut Iankaikkisuuteen. On kirjoitettu jotakin tämän kaltaista, "Voisiko äitiunohtaa imeväisen lapsensa? Minä en voi koskaan unohtaa teitä. Te olette kaiverretut Minun kämmeniin," naulat ovat kaivertaneet niihin meidän nimemme. Me tiedämme että Sinä muistat meitä, Herra.

100. Ja voikoon aina olla niin, että Sinä olet meidän hellimmässä muistossamme, Pelas tajanamme, Parantajanamme, Kuninkaanamme. Rakastajanamme, Elämänämme, Auringonpaistee namme, meidän Kaikkemme-Kaikessa, ehtymättömänä armon ja rakkauden lähteenä meille lan genneille Adamin suvun inhimillisille olennoille. Suo se Herra, kun me jätämme itsemme nyt Sinulle ja lähdemme Tabernaakkelista muistaen Jeesusta. Aamen.

101. Muistatteko te Häntä? Rakastatteko te Häntä? Nyt ajattelen että pienessä katkonnissa Sanomassamme... me voisimme sanoa tämän, Paavali sanoi, "Mitä tahansa me teemmeliin, me teemme sen Hengessä." Kaikissa asioissa meidän pitää muistaa Häntä. Älkäämme tehkö mitään ratkaisua ennenkuin muistamme Häntä; älkäämme tehkö mitään, koska se olisi järkipäätä. Jos vihollinen lyö yhdelle poskelle, niin muistakaamme mitä Hänteki ennenkuin lyömme takaisin. Muistakaamme Hänen toimintaansa. Jos on jokin ratkaisu tehtävänä, odottakaamme, muistakaamme minkä kaltaisen ratkaisun ajattelemme voivamme tehdä, ja sitten olkoon se ratkaisumme. Jos alamme kiirehtiä, niin muistakaamme ettei Hänellä koskaan ollut kiirettä. Näettekö? Jos tulemme ylen levottomiksi, niin muistakaamme että Hän asuu Iankaikkisuudessa, aika ei merkitse Hänelle mitään. Kysymyksessä on sydämemme vaikutin ja tavoite. Muistakaamme Häntä.

102. Ja muistakaamme Häntä nyt kun laulamme tämän laulun Hänen läsnäolonsa Hengessä, "Minä Rakastan Häntä." Jos te pysytte rakkaudessa, te pysytte Jumalassa, sillä Jumala on rakkaus. Ne jotka pysyvät Jumalassa, pysyvät rakkaudessa. Näettekö? Ja rakkaudessa ei ole mitään vihaa. Rakkaus

jonnekin joitakin muistiinpanoja, siitä mitä ajattelin, jos vain voin löytää sen juuri nyt, koskien I.Kor. 11. lukua. Tässä se on, juuri tässä. Kyllä.

21. Nyt, ennenkuin lähestymme Sanaa, lähestykäämme Sen Tekijää, joka on Sana, pyytäk-seicme Hänen armoa ja Hänen siunauksiaan tutkiessamme Häntä Joka on Sana. Rukoilkaamme.

22. Oi, Herra Jumala, joka olet täynnä armoa ja laupeutta. Joka on halunnut kautta ajan - senjälkeen kun ihminen oli tehnyt syntiä ja pannut tuon suuren kuilun itsensä Sinun välille, jonka ylitse hän ei itse voinut päästä takaisin. Hän oli absoluuttisesti, täydellisesti kadotettu, ilman paluutietä. Mutta Jumala täynnä kaikkea armoa, oli halukas ottamaan sijaisen hänen sijastaan ja tuomaan hänet takaisin. Se on kii-hoittanut kaikkien niiden sydämiä jotka koskaan ovat saaneet tietää Sinusta, Herra, kuinka Sinä suuressa rakkaudessasi ja armossasi vastaanotit sijaisen! Ja niinkuin me olemme juuri ilmaisseet sen, Herra, se on tuo Sijainen johon me panemme luottamuksemme tänä iltana, erääseen joka kuoli meidän syntisten sijasta, tuohon Vanhurskaaseen, joka otti ylleen meidän epävanhurskaudemme. Se on Häneen johon me luotamme.

23. Nyt me juhlallisesti tulemme Hänen Sanansa tykö, kumarretuin sydämin ja päin, kun nioittaen, kunnioituksessa ja kiittolisuudessa. Ja pyydämme että Sinä lähettäisit meille tänä iltana armon, Pyhän Hengen kautta, ja antaisit meille Elämän Leipää jota me tarvitsemme ylläpitämään meitä. Sinä tiedät tarkalleen mitä me tarvitsemme, ja me tiedämme Sinun luvanneen, että jos me pyydämme, me saamme.

24. Me haluamme muistaa tänä iltana, Herra, kaikkia niitä joiden tiedämme olevan sai raana ja tarpeessa, että Jumalan armo tulisi annetuksi heille suuressa runsaudessa.

Ja Isä, me rukoilemme niiden puolesta jotka ovat langenneet pois, että tämä tulossaole-va lomaaika toisi muistutuksen heidän sydämiinsä siitä mitä he kerran olivat ja mistä ovat langenneet ulkopuolelle Sinun yhteytesi. Jumala, me rukoilemme että he palaisivat (suo se, Herra), palaisivat seurakuntaan, Esikoisen Seurakuntaan, palaisivat takaisin sinne missä on armo ja lapeus ja rakkaus ja ystävällisyys, sielujemme, mielemme ja ruumiimme parantuminen. Suo se, Herra. Siunaa Sana tänä iltana. Vahvista meitä kaikkia, ja anna meille Sinun siunauksistasi, kun me pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä. Aamen.

25. Haluan nyt muutamaksi hetkeksi kiinnittää huomionne 1. Korinttolaiten 11. lukuun, jakeisiin 23, 24 ja 25.

Sillä minä olen saanut Herralta sen minkä myös toimitin teille, Että Herra Jeesus samana yönä jona hänet kavallettiin otti leivän:

Ja kun hän oli kiittänyt, hän mursi sen, ja sanoi, Ottakaa, syökää: tämä on minun ruumiini, joka on murrettu teidän edestänne: tämä tehkää minun muistokseni.

Samalla tavalla myös hän otti maljan, kun hän oli aterioinut, sanoen, Tämä malja on uusi testamentti minun veressäni: tämä tehkää, niin usein kuin te juotte sen, minun muistokseni.

26. Jos kutsuisin tätä pientä tekstiä nimellä, haluaisin viitata siihen nimellä: Herran Muistaminen. Se kuulostaa sanomalta joka olisi pitänyt saarnata viime sunnuntaina, Herran ehtoollisella. Mutta haluan nyt lähestyä sitä vähän eri kulmalta muutamia minuutteja, Sillääikaa kun kokoamme ajatuksemme yhteen ja palvomme Herraa.

27. Haluaisin tietenkin aloittaa Herran pöydästä, koska se on hyvä paikka missä me kaikki muistamme Herraa, Hänen pöytänsä ääressä, johon tämä teksti todellisuudessa viittaa. Se on mitä Paavali sanoi, että meidän tulee ottaa malja ja juoda tämä veri, ja syödä happamaton leipä Hänen muistokseen, muistaen mitä Hän teki puolestamme. Ja kun te sen teette, te ette tee siitä vain jotakin tavallista, jokapäiväistä asiaa; te haluatte todella tulla, muistaen Herraa. Näettekö? Muistaen että se oli Hänen armonsa ja laupeutensa, ja se yksin, joka antaa teille sen toivon joka teillä on. Ei ole väliä mitä te koskaan voisitte tehdä, ei ole mitään missään mikä voisi tulla lähellekään sitä mitä Kristus teki puolestanne.

28. Minulla oli murheellinen kokemus tällä viikolla ja kuitenkin voisin kutsua sitä ihanaksi - hautasin erään veljen joka kerran istui täällä kanssamme. Ja monet teistä tietävät siitä. Se oli armollinen veljemme, veli Rogers, Busty Rodgers, niinkuin me häntä, Everettiä kutsuimme. Ja veli Banks Wood täältä ja veli Sothmann, me menimme yhdessä hautajaisiin.

29. Ja ajoin lumessa sinne, tuolle vanhalle paikalle, missä olin ensin haudannut hänet noin kaksikymmentä-viisi vuotta sitten. Tuolla kerralla hautasin hänet mutaiseen veteen, Herran Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Kun olimme ylittämässätuota vanhaa tuttua siltaa siellä Totten's Fordissa, puhuin veljilleni ja sanoin, "Eräänä päivänä kun tietyllä kirkkokunnallisella saarnaajalla oli siellä suuri telttä, hän sanoi, 'Tuo pikku radikaali siellä Baptistikirkossa, joka kastaa ihmisiä Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Hän sanoi, 'Jos joku henkilö on sillä tavalla kastettu, ei hän ole edes tervetullut minun telttani alle.'"

30. Ja sillä kerralla siellä sattui istumaan joku joka oli kastettu Herran Jeesuksen Nimessä ja se oli veli George Wright ja hänen perheensä. He vain... Ainoa mitä he voivat tehdä oli olla menemättä takaisin.

"Herra, muista minua." ' Niinkuin tuo runoilija sanoi, "Muista minua kun kyöneleet tippuvat alas."

94. Kaikkein Pyhin Isämme, me olemme äärettömästi nauttineet Pyhän Hengen Läsnäolosta, kun Hän on näyttänyt meille Elämän Sanan, kun muistamme sen kuopan mistä meidät hakattiin irti ja nyt meidät on otettu tuosta kuopasta ja muovattu Jumalan lapsiksi, Jeesuksen Kristuksen armosta. Muistan Häntä, kun lääkäri katsoo kasvoihini ja sanoo, "Vain muutama minuutti vielä," minä muistan Jeesusta. Muistan Jeesusta, kun olin alttarilla, itkien laupeutta raskautetulle sielulleni ja muistan kuinka tuo kuorma jätti minut. Jeesus otti kuorman. Muutama kuukausi sitten, istuessani penkillä, katsellen kivääri-ni kiikarin lävitse, ampuakseni maalitauluun, on Saatanan täytynyt ajatella, "Tänä on nyt tilaisuuteni." Ja kun tuo ase räjähti ja sen piippu ja tukki ja lukkolaite menivät joka suuntaan ja tuli leimahti kaikkialla ympärilläni ja kun yritin nousta seisomaan veren pursuessa, muistan että se oli Jeesus. Ja kun tuo lääkäri katsoi ja näki ettei mitään vahinkoa ollut tapahtunut, hän sanoi, "Ainoa asia jonka tiedän, on että Herran on myös täytynyt istua siellä suojelemassa palvelijaansa, jonka olisi pitänyt räjähtää palasiksi sellaisessa räjähdyksessä." Oi Jumala, kuinka me kaikki muistammekaan noita asioita.

95. Me tulemme Lähteelle joka on täytetty Immanuelin suonista otetulla Verellä. Siunaa meitä, Herra, yhdessä tänä iltana. Sinä tiedät tavoitteen ja vaikuttimen jokaisen kätensä kohottaneen sydämen takana. Sinä tiedät kaipauksen ja tarpeen. Ja Sinun palvelijanasi Herra, minä tulen heidän kanssaan, ylös ja ulos tästä Tabernaakkelista nyt, uskon kautta me .nyt menemme ohi pilvien ja kuun ja tähtien ja linnunradan ia saavumme nyt Jumalan Läsnäoloon. Ja edessäni leviää kultainen alttari, jolla lepää se Uhri jota me muistamme, Jeesus, joka sanoi, "Pyytäkää Isältä mitä tahansa Minun Nimessäni, niin Minä annan sen. Älköön uskomme pettääkö, Herra, vaan muistakaamme että me saamme sen mitä pyydämme, jos me uskomme sen, kun me muistamme Jeesuksen kuolleen hankkiakseen sen meille ja tehdäkseen sen varmaksi.

96. Herra, me näemme että Sinä laajennat rakennustamme. Se olit Sinä joka teit tämän meille, joka annoit meille tämän kirkon laajentamisen. Ja me tiedämme että se olit Sinä, Herra, joka annoit meille tämän kirkon alussa. Me rukoilemme että Sinä siunaisit nämä ponnistelut.

97. Herra, me rukoilemme pastorimme, veli Nevillen, Sinun nöyrän ja armollisen, uskollisen palvelijasi puolesta. Joka on valmis palvelemaan missä tahansa ominaisuudessa, ei väliä onko kyseessä takaistuimella oleminen, tai kirkon siivoaminen. Missä tahansa Sinä häntä tarvitset, siellä hän haluaa olla

89. Mutta oi, haluaisin sanoa jotakin. Jos voin unohtaa sen mitä olin ja Muistaa mikä Hän on, jos voin muistaa Jeesusta, jos voin muistaa Häntä ristillä, jos voin muistaa mitä Hän teki puolestani ja voin muistaa sitä hetkeä jolloin Hän pesi pois syntini, ja antoi Pyhän Hengen opastamaan minua, silloin olen nostettu yläpuolelle kaiken mikä pitää tätä ylhäällä. Olen nostettu yläpuolelle kaikkien maallisten asioiden, Taivaallisiin paikkoihin Kristuksessa Jeesuksessa, missä voin olla yhteydessä Hänen kanssaan. Siellä Hänen Läsnäolossansa, unohtaen mitä koskaan olin, unohtaen kaikki syntini ja kaiken, koska ne ovat unohduksen meressä. Unohtaen kaiken menneisyyteni, unohtaen kaiken ja muistaen että Hän Omalla kuolemallaan teki minut Hänen Omaksensa. Hän otti minun paikkani. Ja minun, jolla ei ollut oikeutta mennä minnekään muualle kuin helvettiin, minun paikkani Hän otti, ja nosti minut pois helvetistä. Hän meni sinne puolestani. Ja Hän nosti minut ylös armonsa runsaudella, kunnes me nyt olemme Jumalan poikia ja tyttäriä, ja istumme Taivaallisissa paikoissa Kristuksessa Jeesuksessa, aina iloiten ja muistaen Häntä joka on tuonut meidät näin pitkälle. Ja uskon sykkiessä sielussamme, työntäen meitä - ja armosta Hän on vievä minut eteenpäin.

90. Ja uskon silmin näen Hänen Kirjoituksensa täyttyvän, "Kaikki jotka Hän ennaltatun-si, Hän on kutsunut; kaikki jotka Hän on kutsunut, Hän on vanhurskauttanut; ja kaikki jotka Hän on vanhurskauttanut, Hän on kirkastanut." Senvuoksi tämän ajatuksen kanssa, seison ihmisten joukossa missä Jumalan Henki on, ja olen ylösnostettu istumaan Taivaallisissa paikoissa Kristuksessa Jeesuksessa. Odottaen sitä hetkeä kuntämä kurja inhimillisen elämän ruumis, jolla on kuolevainen sydämensyöntä, jonka jonakin päivänä täytyy pysähtyä - kun se tulee olemaan muutettu ja sille on annettu Hengen sydän, joka tuollapuolen on sykkivä kautta loppumattomien aikojen, ilman sairautta, ilman murhetta, ilman vanhuutta tai mitään.

91. Muistakaa Jeesusta. Kun tynnyri tyhjenee talossa, ja jauhot ovat lopussa, muistakaa Jeesusta. Kun lääkäri sanoo ettei enää ole mahdollisuutta, muistakaa Jeesusta. Kun Perkele kiusaa teitä; niinkuin me loppulaulussamme laulamme "kun kiusaukset ympärillemme kerääntyvät, henkäiskää tuo Pyhä Nimi rukouksessa."

92. Muistaen Jeesusta, muistaen että Hän on tuleva uudestaan. Tuo sama Jeesus joka otettiin pois meiltä, on palaava uudestaan samanlaisella tavalla, niinkuin me olemme nähneet Hänen menevän Taivaaseen. Muistakaa, Hän tulee palaamaan noutaakseen ne jotka ovat Hänen Omiaan.

93. Rukoilkaamme - ja päämme kumarrettuina. Ja tämän pienen katkonaisen Sanoman yhä ollessa sydämessänne, tahtoisitteko te Hänen muistavan teitä nyt? Jos tahdotte ja teillä on joitakin erikoisia asioita, niin kohottakaa kätenne,

31. Ja tuona päivänä siellä kahlaamolla, hän jätti kokouksensa ja tuli sinne alas vähän niinkuin tarkkailemaan ja hänen seurakuntansa seisoi siellä. Nousin ylös. Siellä ylhäällä kukkuloilla oli satanut ja liejua oli peseytynyt sivujokia pitkin alas, tehden Blue Riverin hyvin mutaiseksi. Kävelin sinne veteen, noin vyötärön syvyyteen.

Ja yksi diakoneista ojensi minulle Raamatun ja luin sieltä missä Pietari Helluntaipäivänä sanoi, "Katukaa, jokainen teistä ja ottakaa kaste Jeesuksen Kristuksen Nimessä syntien anteeksi antamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan."

32. Se oli tuona päivänä kun Georgie Carter makasi siellä, yrittäen kohottaa käsiään, painaen vain noin kuusikymmentä-jotakin paunaa, oltuaan yhdeksän vuotta ja kahdeksan kuukautta vuoteessa, liikkumatta. Ja siellä seurakunnassa johon hän kuului oli sanottu, että jos joku edes tuli minun kokouksiini, heidät erotettaisiin heidän seurakunnan sa yhteydestä. Ja niin se oli tuona samana iltana kun hän oli silmänräpäyksessä parantunut. Ja sitten hän halusi tulla kastetuksi niinkuin tuo pieni Nalen tyttö joka oli siellä; josta olin nähnyt näyn ja te kaikki tiedätte asiasta, hänen kätensä ja jalkan

sa olivat vääntyneet; ja menin näyn mukaan ja Hengen voimassa, laskin kädet hänen päälleen ja siellä hän tuli ulos ja oli parantunut. Ja niinpä - hän oli kuulunut tuohon samaan kirkkoon. No niin, se oli Methodistikirkko. Tuo Methodistaarnaaja, veli Smith seisoi siellä rannalla seurakuntansa kanssa.

33. Ja aloin kastaa Raamatullisella, Kristillisellä kasteella. Ja suunnilleen siihen aikaan kun olin kastanut viisi tai kuusi ihmistä, äkkiä rivit murtuivat siellä ylhäällä kukkulalla ja tässä tuli tuo Methodistien joukko suoraan alas, hyvät vaatteet yllään, kastettavaksi Herran Jeesuksen Nimessä. Ja yksi kerrallaan, naiset sievissä silkki ja kesävaatteissaan, kävelivät sinne tuon mutaisen veden lävitse, pyyhkien kyyneleitä kasvoiltaan ja pesten pois huulipunaa, he tulivat tehdäkseen tunnustuksensa ja tullakseen kastetuiksi.

34. Ja tuon joukon mukana tuli vahva, leveäharteinen, vankan-näköinen mies, hänellä oli jonkinlainen armeijan hiusleikkaus, leveät kasvot ja hän käveli sinne veteen yllään kaunis, sininen sarssikankainen pukunsa. Hän sanoi, "Minä myös olen tehnyt ratkaisuni." Se oli Busty Rogers, ilman että ketään sanoi hänelle mitään. Siellä minä hautasin hänet Herran Jeesuksen Kristuksen Nimessä, oman tunnustuksensa pohjalta.

35. Ja viime viikolla asetin hänet mullan alle Milltownissa. Ja puhuin saarnaten aiheesta: Ylösnousemuksen Täydellisyys. Olen ollut lähe-tyssaarnaajana ja nähnyt erilaisia jumalia ja filosofeja; ja se on kaikki mitä mikään niistä on Kristillisyyden ulkopuolelta, se on vain filosofiaa ja kuinka

he uskovat sitä ja tätä ja jotakin muuta. Mutta suuri Luoja joka teki luomakunnan! Täytyy olla Luoja, jos on luomakunta. Ja jos on luomakunta, täytyy sen olla Luojan tekemä. Ja kenen tahansa miehen työ heijastaa häntä itseään. Jos hän on hyvä kirvesmies, hän tekee hyvän työn rakentaessaan. Ja jos hän on hyvä mekaanikko, hän tekee hyvän työn. Teidän työnne ainoastaan heijastaa teitä. Ja Jumalan luomakunta heijastaa Jumalaa. Ja Jumala teki kaiken tarkoitusta varten. Ja kaikella mikä palvelee Jumalan tarkoitusta, kun se kuolee, on sillä ylösnousemus. Sanokaa minulle yksikin asia. Ja toin esiin monia asioita, kuten kukat ja puut.

36. Ja kuinka aurinko tulee esiin aamulla, se on pieni vastasyntynyt lapsi, sen säteetovat heikot. Noin kello kymmeneltä se on teini-ikäinen, ja kello kahdeltatoista seloistaa voimassansa, naisellisuuden tai miehekkyyden kauneudessa. Ja noin kello kahdelta iltapäivällä se alkaa tulla sellaiseksi kuin minä olen. Ja sitten noin kello viideltä iltapäivällä se tulee isoisäksi, se laskee alas. Ja lopulta sen säteet viilenevät pois maasta ja se kuolee. Onko se sen loppu? Se palveli Jumalan tarkoitusta.

Se antoi elämän kasvikunnalle kulkiessaan yli maan. Se nosti ylös kaikki ne kasvit jot- • ka edellisenä vuotena kuolivat. Onko se sen loppu, kun se palvelee Jumalan tarkoitusta? Se nousee uudestaan seuraavana aamuna, uuden elämän kanssa! Jokainen puu tekee samoin, ja kaikki muu, kaikki, kuu, tähdet, aurinkokunta, kaikki lupaa sen.

37. Ja jos ihminen palvelee Jumalan tarkoitusta, on ylösnousemus yhtä varma. Ainoa asia mitä teidän täytyy tehdä on,.... Jumala vain odottaa ajallaan, aivan niinkuin Hän tekee nyt.

30. Lehdet ovat juuri pudonneet pois puista. Niitä oli punaisia, vihreitä, sinisiä, ruskeita ja kaiken värisiä yli koko maan pinnan, jonka alla Jumalan luonto lepäsi kuolleena, ja Jumala vain asetti sinne kukkakimppunsa. Mutta Hän tietää asettaessaan tuon kukkakimppun, että on ylösnousemus keväällä! Maan täytyy jälleen kääntyä radallaan ympäri samaan asentoon auringon kanssa ja se tulee nostamaan esiin nuo hautajaiskukat.

39. Älkää koskaan sanoko, "Tämä on loppu," sen enempiä kuin nuo lehdet ruskeina puussa sanovat että se on loppu. Ainoa asia mitä sen täytyy tehdä on vain Jumalan ajanjakson tulla ympäri, ihmisen Pojan tulemukseen asti. Ja jokainen elävä luotu joka koskaan kuoli Kristuksessa, on tuleva jälleen esiin. Hänen Läsnaolossansa, muistaen Häntä.

Oi, kun tulen tieni päähän, haluan kuolia Hänen Läsnaolossansa, muistaen Häntä, että Hän on ylösnousemus ja Elämä. Hän se on.

"Kyllä, rouva," ja minä vedin verhon eteen.

84. Näettekö, sama asia. Sama asia tänään, he ovat niin ennakkoluuloisia! Mistä hän tiesi minkä kaltainen saarnaaja olin? En ollut koskaan nähnyt tuota naista. Hän oli luultavasti kuullut jonkun sanovan että minä uskoin sairaiden parantumiseen ja hänelle oli opetettu sitä vastaan. Hän ei halunnut olla missään tekemisissä sen kanssa, hän pesi kätensä siitä. Hän pelkäsi että se voisi langeta hänen päälleen. Ei huolta siitä, ei sen enempiä kuin Pilatuskaan voi pestä sitä pois käsistään.

85. No niin, emme sano sitä mitenkään häväistäksemme Methodisteja; se oli vain yksi nainen, naettehän, se voi olla vain hänen asenteensa. En usko että kaikki Methodis-tit olisivat sellaisia, koska olen rukoillut monien heidän puolestaan. He ovat kutsuneet minua rukoilemaan puolestaan ja merkkejä ja ihmeitä on tehty heidän keskuudessaan. Se ei ole koskaan nuo ihmiset noissa kirkoissa; se on se järjestelmä jonka alaisia he ovat, mikä saa sen aikaan. Mutta hän oli vain yksi tuon kaltaisista. Mitä se oli? Selvää vihreä-silmäistä myrkkyä; Perkeleen-riivaamaa kateutta.

86. Voisin sanoa jotakin. Eräässä tietyssä kokouksessa joka oli täällä kaupungissa kerran, he kysyivät miksi he eivät kutsuneet minua sinne. Mutta minä vain ohitan sen, koska olen kotonani. Mutta joka tapauksessa, ilman syytä, se on vain kateutta, se on uskontunnustus, se on epäjumalanpalvontaa. Kuinka me haluaisimmekaan ojentaa kätemme jokaiselle, mutta kun teitä kartetaan... Jeesus halusi tehdä sen. Muistakaa, jonakin päivänä teidän täytyy muistaa se. Teidän on muistettava se.

87. Se tuo mieleeni erään todistuksen äskettäin. Eräs saarnaaja, hän oli menossa hissillä ylös täällä Heyburn Rakennuksessa. Ja siellä hississä tämän saarnaajan kanssa seisoi kolme miestä ja olettaisin etteivät he tienneet että tämä mies oli saarnaaja. Ja ylösmennessään, he kaikki jäivät kahdeksanteen kerrokseen. Ja yksi miehistä katsoi tätä saarnaajaa ja sanoi, "Tiedätkö mitä? Tämä on suunnilleen niin lähellä Taivasta kuin me koskaan tulemmekaan."

88. "Niin," tämä saarnaaja sanoi, "oletan että olet oikeassa. Arvaan että olet oikeassa, sillä niin kauan kuin me luotamme omiin ansioihimme, on tämä niin lähellä kuin me koskaan tulemme olemaan." Niin se on. Niin kauan kuin me luotamme siihen mitä teemme, te muistatte mitä olette tehneet.

Ja olen varma että useimmat meistä tietävät että me emme ole tehneet mi tään, me emme ole ansainneet mitään. Hän sanoi, "Oletan että joa me luotamme omiin ansioihimme, niin tämä on niin pitkälle kuin koskaan tulemme pääsemään." No niin, jos luotaamme, on se niin pitkälle kuin koskaan tulemme pääsemään.

muistamaan, sillä tavalla he tulevat muistamaan. Sillä tavalla heidän täytyy muistaa Hänet.

Te sanotte, “Uh, mutta ne olivat Fariseksia.”

76. Eräällä pienellä rouvalla oli tapana tulla tähän seurakuntaan. Oletan että ehkä monet teistä tuntevat hänet, hän asuu jonkin matkaa tätä katua alas. Ja joka kerta kun näen hänet, hän juoksee luokseni ja panee kätensä käteeni, sanoen, “Veli Branham, rukoile puolestani. Olen luopiotilassa.” Hänen aviomiehensä on... Ei, uskon heidän asuvan ylöspäin tätä katua tästä. Olen nähnyt hänen Hengessä - nähnyt Jumalan Hengen hänen yllään - ja hän on tanssinut ja iloinnut ja niin edelleen. Ja hän oli langennut pois. Ja äskettäin hän makasi täällä sairaalassa ja he ajattelivat hänen kuolevan. Ja hän lähetti noutamaan minua tulemaan ja rukoilemaan puolestaan.

77. Hän ja hänen aviomiehensä olivat kovasti hyviä vaimolleni, kun vaimoni oli pieni resuinen, lika-kasvoinen tyttö ja he aina silloin tällöin ostivat hänelle leningin tai jotakin muuta, auttaakseen häntä käymään koulua. Ei väliä kuinka pientä se on, te ette voi tehdä mitään Jumalalle, ilman ettei Hän muistaisi sitä. “Hiin paljon kuin te olette telineet vähäisimmälle näistä pienokaisistani, sen te olette tehneet Minulle.” Ja niinkuin leipä veden päällä, se on palaava takaisin.

78. Siellä makasi tämä pikku raukka, luopio nainen, itkien, pitäen kiinni kädestäni. Ja hän... Minä sanoin, “Hyvä on, sisar, rukoilen puolestasi.”

79. Ja siellä viereisellä vuoteella makasi nainen kädet ristissä, katsellen minua.

Ja hänen nuori poikansa, nykyaikaisen Rickyn-näköinen, noin kaksikymmentä vuotias, istui hänen vieressään.

80. Tarkoittamatta mitään jos jonkun nimi sattuu olemaan Ricky, mutta tarkoitan että se on... te ette koskaan kuulleet sen kaltaista nimeä menneinä aikoina, kuten Elvis ja Ricky, se on vain tämän aikakauden nimi, naettehän. Jos teidän lapsellanne on sellainen nimi, niin kutsukaa häntä keskimmaisella nimellä, tai antakaa hänelle nimi.

81. Sitten tämä nainen siellä katseli minua sillä tavalla ja alkaessani kumartaa päätäni, näin hänen näyttävän todella... Hän sanoi, “Hetkinen! Vetäkää tuo verho eteen!”

82. Minä sanoin, “Aioin vain rukoilla tämän naisen puolesta. Etkö sinä ole uskovainen?”

83. Hän sanoi, “Sanon sinulle nyt, että me olemme Methodisteja ja me haluamme sinun vetävän tuon verhon eteen!”

40. Sitten kun tulemme Herran pöytään. Herran pöytä, niinkuin olen täällä aikaisemmin selittänyt, ei ole...Me uskomme että se mitä me kutsumme “ehtoolliseksi(kanssakäymiseksi)” on leivän ja viinin ottamista. Me asetamme oikean asian väärälle paikalle. Se ei ole leipä jolla on merkitystä, se ei ole viini jolla on merkitystä, se on vain happamatonta leipää ja viiniä. Mutta kysymys on siitä että tämä ehtoollinen (kanssakäyminen) merkitsee “puhua jollekin” ja puhuen Hänelle me muistamme Häntä.

Mielestäni se on kaikkein siunatuinta aikaa kokouksista. Näettekö? Jokaisen elämämme hetken tulisi olla kanssakäymistä.

41. Kanssakäyminen Herran kanssa, on kuin keidas erämaassa. Se on kuin lähde lammi-kon pohjalla, jonka ääreen matkamies tulee, pysähtyy ja juo kunnes on sammuttanut janonsa. Se on Herran muistamista. Tulla Hänen pöytänsä ohitse, missä ohikulkeva py-liinvaeltaja, joka yhdessä kanssamme oleskelee täällä maan päällä ja yhdessä voimme tulla Hänen pöytänsä ääreen ja siellä juoda Hänen siunauksiaan, Hänen armoaan ja Hänen Sanaansa, yhteydessä Hänen Sanansa ympärillä, kunnes janoiset sielumme ovat tyydytetyt. Ja sitten me jätämme palvonnan paikan, virkistyneinä, tyytyväisinä; lähtien ulos kohtaamaan jälleen erämaan ongelmia, elämän erämaan ongelmia. Kyliä, se on keidas erämaassa, jossa me virvoitamme itseämme kun olemme janoisia.

42. Sen tulisi olla niin jokaisen palvojan kohdalla ja se on niin jokaisen todellisen palvojan kohdalla, että he kaipaavat päästä yhteen. Yhteydessäolossa on jotakin mikä on Jumalallista, se on Jumalan määräämä ja se on pyhä asia. Ja vanhurskaat janoavat sitä.

43. Niinkuin Daavid sanoi että hänen sielunsa janosi Jumalaa, niinkuin peura pääsyä vesipurolle. Pieni haavoittunut peura jonka kyljestä ajokoirat ovat repineet irti palasia. Se seisoo läähättäen ja tarkaten. Se voi Jumalan antamalla hajuaistillaan haistaa veden mailien päähän. Ja se pitää pientä päätään pystyssä, sen elämän vuotaessa ulos siitä. Se tietää että jos se vain voi päästä tuolle purolle, se voi elää. Mikään ei silloin enää tule tavoittamaan sitä. Jos se vain voi päästä veteen, se tietää voivansa karistaa kintereiltään jokaisen koiran jonka te vain voitte panna sen perään, se tietää löytäneensä elämän-antavan apuneuvon.

44. Ja kun seurakunta tulee sille paikalle, missä Kristus merkitsee meille niin paljon että me janoamme päästä Hänen Läsnäoloonsa ja olemaan toistemme kanssa, on se Elä-mänantava Apuneuvo. Mikään Perkele ei voi koskaan voittaa teitä. Silloin jopa itse kuolemakin on voitettu. Oi, mikä toivoi Mikä paikka! Virvoittakaa itseänne. Ja niin tehdessänne, muistakaa Kristusta

joka teki sen mahdolliseksi meille. Hän oli Se joka teki nämä asiat puolestamme, meidän täytyy muistaa Häntä. Sillä muistakaa, kerran me olimme vieraita ja ilman Jumalaa, Pakanoita joita vietiin mykkien epäjumalankuvien eteen. Mutta muistakaa, Kristus ei kuollut vain Juutalaisten puolesta, vaan jokaisen Adamin langenneen suvun luomuksen puolesta Kristus kuoli.

45. Kun me tulemme muistamaan Häntä Hänen ehtoollisellaan, sen tulisi muistuttaa meitä niistä ajoista kun Israel oli matkallaan. He olivat täyttämässä velvollisuuttaan matkallaan Egyptistä vapautukseensa, luvattuun maahan, ollessaan velvollisuutta täyttämässä, heiltä loppui vesi. Ja oli kuivaa kaikkialla minne katsoi, joka paikassa... jokaisen kukkulan juuressa, missä purojen olisi pitänyt olla, niitä ei ollut siellä. Ja he olivat kuolemassa janoon erämaassa. Ja sitten siellä ilmestyi Kallio, ja Mooses löi tätä Kalliota ja siitä tuli runsaasti vettä. Jokainen janoinen mies, jokainen janoinen nainen, jokainen lapsi, ja jopa jokainen janoinen eläin voi juoda tuosta veden runsaudesta.

46. Niinkuin Johannes 3:16, tuo Raamatun kultainen teksti sanoo, “Jumala niin rakasti maailmaa että antoi ainutsyntyisen Poikansa, niin että kuka tahansa Häneen uskoo (uskoo, on Kanssakäymisessä, muistaa Häntä) ei kuolisi, vaan hänellä olisi Iankaikkinen Elämä.” Muistakaa että Kristus oli meidän Kalliomme jota lyötiin, pelastamaan kuoleva maailma, kuolevat Pakanat, kuolevat Juutalaiset, kuoleva maailma. Kristus antoi esiin Elämänsä runsaana, niin että jokainen joka isoaa ja janoaa, sanoo profeetta, “Katso, tulkaa lähteelle, ostakaa Minulta maitoa ja hunajaa ilman hintaa.” Tulkaa, koska se on ehtoollinen, tulkaa muistaen Herraa.

47. Voin ajatella Herran muistamista jälleen eräällä virvoituksen paikalla, kaivolla nimeltä Beerlahairoi, joka on Hebreaa ja merkitsee, “Hänen lähteensä joka elää ja näkee minut.” Haagar, väärinymmärretty, kuitenkin täyttäen velvollisuutensa. Väärinymmärretty, väärin tuomittu, ulosajettuna, ilman paikkaa minne mennä, janoon kuolevan lapsen kanssa ja vesi oli pullosta käytetty loppuun. Ja tuo pikkumies itki. Ja vain äidin sydän voi tietää mitä merkitsee kuulla vettäjanoavan huutoa, kun hänen kielensä turposi ja huulensa halkeilivat, hänen lapsensa heiketessä joka minuutti. ulos heitettyinä, tarkalleen velvollisuuttaan täyttäessään, ilman paikkaa minne mennä. Hän oli itse kieltäytynyt juomasta, kunnes oli puristanut viimeisenkin tipan poikansa pienille halkeilleille huulille. Ja sitten pullo oli kuiva ja hän laski sen maahan ja lähti edelleen. Ja tuo pikkumies huusi vettä, tullen heikommaksi ja heikommaksi; hänen ainoa lapsensa.

69. Ja ihmettelen kuinka monet heistä tänä iltana, vaikka seisovatkin saarnatuolissa, vaikka käyttävätkin kuoroviittaa, vaikka istuvatkin diakonin istuimella, tai ottavat rahastonhoitajan paikan, luotetun, tai minkä tahansa aseman seurakunnassa, tai ovat saarnaajana saarnatuolissa ja yhä myyvät tilaisuutensa henkilökohtaisen kunnian tähden, “Tohtori, Piispa Se-ja-se,” henkilökohtaisen kunnian, henkilökohtaisen hyödyn tähden.

70. Eräs mies sanoi minulle kerran, “Uskon että se on Totuus. Mutta jos saarnaisin sitä, olisin kerjäämässä täällä kadulla.”

71. Muitatteko tuon rikkaan mielen ja Lasaruksen, mikä heidän loppunsa ja heidän Iankaikkinen tilansa oli? Vaikka toinen täällä oli kerjäläinen ja toinen oli rikas mies, mutta kuva muuttui eräänä päivänä ja kumpainenkin heistä voi muistaa. Hiinpä ihmiset tänä iltana huutavat siitä kuinka Juudas myi Hänet henkilökohtaisen voiton tähden ja niin monet tekevät saman asian tänään ja myyvät Hänet henkilökohtaisen voiton tähden.

72. Tuonpäivän papit tulevat myös muistamaan että he myivät tilaisuutensa Häneen, tilaisuutensa tulla Hänen palvelijoikseen, tulla Hänen opetuslapsikseen, tulla käännyttäviksi Hänelle. He myivät sen vihreän kateuden myrkyn tähden. He olivat kateellisia Hänen Opistaan. Jo kaksitoista vuotiaanahan Hän voi ällistyttää heidät miten vain; eivätkä he tunnistanee sitä, että Hän oli Messias. He eivät voineet tehdä niitä asioita joita Hän teki. Ja he pelkäsivät että voisivat menettää arvoasemansa ylemmän luokan ihmisten edessä ja he myivät tilaisuutensa. Ja he ovat aivan yhtä syyllisiä kuin Herodes oli.

73. Ja tämänpäivän seurakunnanjäsen on samoin. Jos he luottivat kirkkokuntaansa ja niin edelleen noina päivinä, ja pelkäsivät arvovaltansa puolesta, että heidät erotettaisiin synagoogasta, niin mitä se silloin oli? Se oli epäjumalanpalvontaa! Se oli uskontunnustuksen, tai kirkon uskonnon epäjumalan palvontaa, elävän Sanan vastaanottamisen sijasta, joka oli julkituotu heidän edessään.

74. Ja he näkivät Jumalan Sanan. Raamattu sanoo, “Me olemme nähneet Hänet ja käsinkosketelleet Häntä.” Inhimilliset kädet kirjaimellisesti laskettiin elävän Jumalanelävän, julkituodun Sanan päälle; ja he antoivat perinteidän ja uskontunnustusten, kattiloiden ja pannujen pesemisen ja senkaltaisten saastaisten asioiden, seistä itsensä ja elävän Jumalan välillä. Kyllä.

75. Mitä se oli? He olivat ennakkoluuloisia. He olivat ennakkoluuloisia Hänen puh dasta ja selkeää Evankeliumiaan, Kirjoitusta vastaan jota Hän opetti, joka oli Isän Sana. He kadehtivat Häntä. He olivat ennakkoluuloisia Hänestä. Ja niin kauan kuin he muistavat, helvetissä he tulevat yhä

Profeetta. Kerro meille kuka Sinua löi ja silloin me tulemme uskomaan Sinua. Kerro meille, jos olet Jumalan Poika. Me olemme rehellisiä sydämessämme. Jos Sinä olet Jumalan Poika, tule alas ristiltä ja me tulemme uskomaan että Sinä olet Jumalan Poika.”

66. Ihmettelenpä kuinka monet ihmiset tänään, seka miehet että naiset, nuoret ja vanhat, seisovat tuossa samassa pisteessä. Ja jonakin päivänä te tulette muistamaan, että te olitte Hänen Läsnaolossansa, Hänen Lähteellänsä; ja halusitte nähdä jonkun kujeen, tai halusitte nähdä jonkun tempun, tai jotakin muuta. “Se saisi minut uskomaan Sen. Jos minulla kävisi kylmänväreet selässäni, jos tekisin tätä tai tuota, uskoisin Sen.” Näettekö, jotakin sensaatiota, se on selvää epäjumalanpalvontaa! Silloin te...

67. Tiedätekö, Jeesus sanoi eräässä tapauksessa kun häneltä kysyttiin eräs kysymys. Haluaisin kysyä seurakunnalta tänä iltana tämän. Jeesus sanoi, “Miksi? Miksi? Miksi te kutsutte Minua teidän ‘Herraksenne’, ettekä tee niitä asioita joita Minä käsken teidän tehdä? Miksi te kutsutte Minua ‘Herraksi’ ettekä pidä Minun Sanaani? Kuinka te voitte kutsua Minua ‘Herraksi.’, ja kiellätte ne asiat joita Minä olen käskennyt teidän saarnata ja opettaa?” Mitä se on? Mikä sen tekee? Se on siksi että jotkut kirkko-kunnalliset perinteet seisovat heidän ja Sanan välillä. Ja mikä tahansa seisoo teidän ja Jumalan välillä on epäjumala, se ottaa Jumalan paikan. Miksi te kutsutte “Herra”? Herra merkitsee “omistajaa,” Herra omistaa omaisuuden. Ja jos Jumala omistaa minut, jos olen Hänen omansa, ja Hän käänsi minut ympäri eräänä päivänä kun olin väärällä tiellä ja kutsui minut tarkoitusta varten, niin mitä muuta minun tulee tehdä kuin täyttää Hänen tahtonsa - niinkuin Hän teki Pietarille. Kuinka voin tehdä mitään muuta kuin pitää Hänen Sanansa? “Miksi te kutsutte Minua ‘Herraksi’?”

68. Haluan kutsua tähän erään toisen miehen, nähdäksemme miten hänen kanssaan oli. Miten on Juudaan kanssa, miten hän on Häntä muistava? Me olemme puhumassa Herran muistamisesta. Juudaksen tänä iltana, ja oh, siihen asti kunnes häntä ei enää ole, täytyy muistaa että hän myi esikoisoikeutensa. Hän myi Jeesuksen henkilökohtaisesta hyödyistä. Me arvostelemme Juudasta. Me sanomme että hän oli saastainen, kurja kaveri, hän ei sovi mihinkään paikkaan, tai mihinkään yhteiskuntaan, hän ei ole sovelias Taivaaseen. Miksi? Hän myi Herransa, senjälkeen kun hänellä oli ollut tilaisuus olla jopa opetuslapsi, olla apostoli, joka on korkein kutsumus Raamatussa, korkeampi kuin profeetta. Hänellä oli tilaisuus olla apostoli ja hän myi tuon oikeuden henkilökohtaisen voiton tähden. Ja nyt hänen täytyy muistaa sitä. Henkilökohtainen voitto: se on kuinka hän muistaa Jeesuksen.

48. Ei ole mitään epäilystä etteikö hänen viaton sydämensä olisi huutanut, “Oi Jumala, mitä minä olen tehnyt? Mitä minä olen tehnyt?” Eikä hän voinut kestää nähdä tuon lapsen kuolevan käsivarsilleen, joten hän laski hänet pensaan alle. Ja hän meni noin nuolenkantaman päähän, ehkä sadan metrin päähän, nähtyään siellä pienen puun ja siellä hän polvistui maahan ja alkoi itkeä. Hän ihmetteli, “Miksi?” Jos hän oli tehnyt sitä mikä oli oikein, niin miksi piti tämän asian tulla hänen ylleen? Monta kertaa me ajattelemme sitä sairauksissamme ja vaivoissamme, näettehän, mutta ehkä se on kaikki tehty näyttämään armon ja laupeuden. Ja ajatellessaan sitä, hän kuuli nuo heikot janoiset huudot, niiden lopulta vaimentuessa kokonaan.

49. Hän kuuli Äänen puhuvan ja sanovan, “Miksi sinä itket? Minkä tähden sinä itket?”

50. Ja hän katsoi ylös ja näki lähteen pulppuavan. Mikä virvoituksen puro! Beerla-hairoi - olen ehkä lausunut sen väärin. B-e-e-r-l-a-h-a-i-r-o-i, joka merkitsee, “Hänen lähteensä joka elää ja näkee minut! Hän joka ei voi kuolla! Melkisedek! El Shaddai! Hän joka elää ja näkee minut, tietää tarpeeni, Hän muistaa minua. Ja siellä Hän muisti minua kun minä muistin Häntä, ja minä tiedän että Hän elää ja on antanut tämän lähteen pulputa esiin täällä erämaassa.”

51. Oi, voisimmeko sovelluttaa sitä tämän hetken sanomaan, juuri nyt tänä päivänä, kun olemme kirkkojen, kirkkokunnallisten erämaassa ja yhteiskunnallisen evankeliumin saarnaajat ja maailman muoti on hiipinyt sisälle ja he ovat kirkkokunnallistuneet ja hajoitettut.

52. Ja sitten ajatelkaamme seisovamme jälleen tänä iltana, Hänen lähteellään joka elää ja näkee minut. Se on mitä Kristuksen muistamisen pitäisi merkitä palvojalle. Kyllä. Oi, hän oli väärinymmärretty ja ulos ajettu. Jeesus sanoi ollessaan täällä maan päällä, “Minä olen elävä Vesi, minä olen Elämän Vesi.”

53. Ja haluan vetää tästä toisen pienen ajatuksen joka tulee mieleeni. Kun Jeesus pantiin oikeuden eteen, ei se ollut kuin pilkan tähden,... Pilatus lähetti Hänet Hero-deicsen tykö. Pilatuksen ei nyt olisi tahvinnut tehdä sitä ja te tiedätte kuinka hän yritti pestä kätensä siitä. Mutta kun Hän kerran on käsissänne, täytyy teidän tehdä ratkaisunne. Te ette voi työntää sitä jollekin muulle. Se olette te, yksilönä. Mutta Hänet lähetettiin Herodeksen tykö, pilkattavaksi, koska Hänellä oli melkoinen nimi ihmeiden-tekijänä ja niin edelleen ja Hänet oli heitetty ulos kirkosta. Niinpä Pilatus vain ajatteli että lähettäisi Hänet Herodekselle ja ehkä se selvittäisi sen pienen kaunan joka heillä oli toisiaan kohtaan.

54. Ja niin Jeesus vietiin tien yli ja edelleen noiden paikkojen halki, kunnes Hän kohtasi korkeimman oikeuden, Herodeksen. Ja kun Hän kohtasi Herodeksen, tarjottiin Herodekselle hänen ainoa tilaisuutensa! Kuinka typerä voi mies olla? Jos Herodes vain olisi tiennyt että hänen edessään seisoi täyttymys jokaisen Hebrealaisen profeetan kauan... ja maailman seurakunta, joka seisoi Hänen edessään, täyttäen kaiken mitä jokainen viisas ja profeetta oli koskaan puhunut. Tuo tilaisuus tyydyttää syntinen sydämensä armolla ja laupeudella. Mikä typerä mies hän olikaan!

55. Mutta ei kuitenkaan niin typerä kuin ihminen on tänään, jolle on tarjottu tuo sama asia, koska meillä on ollut kaksituhatta Hänen opetuksensa ja Hänen laupeutensa vuotta. Mutta minkä typerän asian Herodes tekikään, seistessään Hänen edessään, eikä pyytänyt armoa ja lapeutta, eikä pyytänyt armahdusta synnistä. Hän ei tiennyt että... en usko tuon miehen käsittäneen että hänen edessään seisoi senkaltainen Henkilö. Antakaamme sen upota syvälle minuutin verran. Koska tuolla miehellä ei ollut sellaista yhteiskunnallista nimeä, suurta yhteiskunnallista asemaa eri organisaatioissa ja kerhoissa ja niin edelleen, joiden kanssa Hän ei seurustellut. Hänellä ei ollut sen kaltaista nimeä.

56. Mutta Hänellä oli, niiden ihmisten joukossa jotka tunsivat Raamatun ja tiesivät lupauksen. Ja sanoaksemme sen vähän voimakkaammin, ne jotka olivat ennaltamääretyt Iankaikkiseen Elämään, he tunnistivat sen sillä hetkellä kun Hän seisoi siellä.

57. Mutta Herodes ei ollut oppinut sitä, hän ei koskaan tiennyt sitä. Mikä surullinen asia. Kaikki mistä profeetat olivat puhuneet neljäntuhannen vuoden ajan, sen täyttymys mitä maailma oli kaivannut, seisoi hänen edessään. Siellä hänen läsnäolossaan seisoi kaiken sen täyttymys. Ja niinkuin voisin sanoa tämän uudestaan, me ajattelisimme hänen olleen typerän miehen koska hän ei koskaan pyytänyt Häneltä lapeutta, ja teki typerän ratkaisun. Pankaa merkille, hän ei koskaan pyytänyt Häneltä lapeutta, hän pyysi Häntä huvittamaan itseään. "Oh, olen kuullut että Sinä olet ihmeidentekijä." Hän pyysi huvitusta lapeuden sijasta.

58. Se on mitä maailma tänään jälleen ilmaisee, saman Herodeksen ratkaisun, kun he näkevät ihmeitätekevän Kristuksen tekevän tuon saman asian kuin Hän teki silloin, ja ainoa mitä he vaativat, on "Anna minun nähdä sinun tekevän sellaista-ja-sellaista." Sanotteko te että Herodeksella on oleva paha paikka seistä? Tämän päivän ihmisillä tulee olemaan pahempi paikka seistä! Herodeksella oli neljäntuhatta vuotta kokemusta, profeetat ja viisaat. Heillä on ollut kuusituhatta, super-opetusta siihen nähden mitä heillä oli silloin. Varmasti. Minkä asian se teki! Niin se on tänään, sama asia!

59. Mikä oli vikana? Herodes ei koskaan vakavasti ajatellut sitä. Hän ei koskaan pysähtynyt harkitsemaan sitä.

60. Ja sillä tavalla se on ihmisten kanssa tänään. He näkevät tämän suuren asian, se on hätkähdyttänyt heitä, mutta he eivät pysähdy tarpeeksi pitkään. He yrittävät kuunnella jotakin rabbia tai jotakin teologia joka selittää sen kaiken pois. Ja kuitenkin, kun ajattelemme Jeffersonvilleä, kuinka usein Minä olisinkaan hoivannut sinua niinkuin kana poikuettaan, mutta sinä et tahtonut. Kuinka usein olisinkaan koonnut teidät? Kuinka usein olisinkaan halunnut tehdä tästä paikan puutarhassa, jonne kaikki kansakunnat olisivat lentäneet, mutta sinä et tahtonut. Näettekö? Näettekö?

61. No niin, näettekö mitä Herodeksen täytyy muistaa tuonapäivänä? Hän hylkäsi suuren tilaisuutensa. Ja siellä jossakin toisella puolella kadotettujen valtakunnassa, hiin tänä iltana muistaa mitä hän teki sille. Se on liian myöhäistä nyt.

62. Älkää antako niin tapailtua meille. Tämä on meidän vierailumme aika. Muistakaamme Kristusta, että Hän on sama eilen, tänään ja ainaian, Hebrealaisten 13:8. Älkää odottako kunnes olette jossakin tuonpuoleisessa tuomittujen valtakunnassa, tuossa ulottuvuudessa missä te ette voi mennä Jumalan Läsnäoloon, kun aikanne maan päällä on loppunut, siellä painajaisen kauhuissa te muistatte että teillä oli tilaisuutenne ja te käännyitte siitä pois. Huomioikoot nuoret ihmiset tämän. Huomioikaamme Kaikki se.

63. Herodes ei koskaan ajatellut sitä vakavasti. Ainoan tilaisuutensa tulle, hän vain pyysi että häntä huvitettaisiin, että Jeesus tekisi jonkin kaltaisen tempun, vetäisi kanin ulos hatusta, tai jotakin sellaista, tiedättehän. Hän ajatteli että Hän voisi olla, toisin sanoen, hän piti Sitä jonkinlaisena taikatempunna. "Me olemme kuulleet että Sinä osaat tehdä kujeita. Annahan minun nähdä Sinun tekevän kujeitasi nyt."

64. Ja voisinko sanoa tämän kunnioituksella. Kuinka monta kertaa ovatkaan niin-kutsutut sananpalvelijat tänä päivänä sanoneet, "Jos on Pyhä Henki, jos uskot että Pyhä Henki on aivan niinkuin se oli alussa, niin anna minun nähdä sinun ottavan vanhan sen-ja-sen täältä, tai tämän, tai tuon mielten täältä, tai tämän naisen täältä. Minä menen hakemaan heidät. Anna minun nähdä sinun tekevän sen."

65. Käsittävätkö he että se on tuo sama henki {ei, he eivät käsitä} joka sanoi Jeesukselle, "Jos Sinä olet Jumalan Poika, tee nämä kivet leiväksi. Jos Sinä olet Jumalan Poika, kerro meille kuka Sinua löi päähän. Jos olet Profeetta, kerro meille kuka Sinua löi," riepu kasvojensa ympärillä. He löivät Häntä päähän ja sitten antoivat kepin toinen toiselleen, sanoen, "Sano meille, jos olet